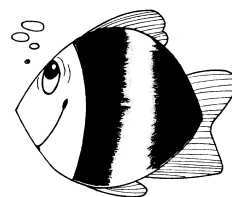

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

MEGHÍVÓ

Tamás atya születésnapjára

Gyertek, ünnepeljük együtt
Beöthy Tamás atya
80. születésnapját!

Február 15-én, csütörtökön 18 órakor szentmisével kezdjük az estét a Jézus Szíve templomban, majd a szomszédos jezsuita rendházban (Bp. VIII., Mária u. 25.) folytatjuk, ahol agapéval tesszük még bensőségebbé az ünnepet. Itt adjuk majd át közös ajándékunkat is Tamás atyának. Ebben a farsangi időszakban ez lesz örömteli közös ünnepünk.

Találkozunk minél többen,
hiszen Ti vagytok
a legnagyobb ajándék
Tamás atya számára!

NAGYBŐJTI LELKIGYAKORLAT

Örömmel értesítünk minden érdeklődőt, hogy a hagyományos – **Beöthy Tamás atya** által vezetett – nagybőjti lelkigyakorlat 2007. március 1–4 között lesz Dobogókőn.

A hétvége részvételi díja teljes ellátással: 14.000.-Ft.

Kérjük, hogy részvételi szándékotokat 2007. február 22-ig jelezzétek.

Jelentkezni, illetve további információkat kérni Csorba Veránál lehet, a 356-6635, 06-30-4960197 számokon vagy a csorbavera@freemail.hu e-mail-címen.

Csorba Vera és Telekné Margit

Ünnepi gondolatok

Az Isten tiszteli szabadságunkat. Legnagyobb tettéhez, hogy hozzánk hasonló legyen, velünk azonosuljon, tőlünk, emberektől kér segítséget. Sokáig úgy gondoltam, az a tökéletesség, hogy senkitől nem kérek semmit. Nyolc éves koromtól olvastam a Bibliát, saját Bibliám volt – szent akartam lenni. Milyen érdekes a világ! Mennyire meg tudott bolondítani, el tudott vakítani, hogy ne lássam meg azt, ami nem egyezik meg az elképzeléssel! Pedig Jézus annyiszor kér! Mária méhét kéri, és mindazt, ami az anyasággal jár. Kéri, hogy azonosulhasson velünk. Arra kér, hogy segítsünk neki közel kerülni az emberekhez, a bűnösökhöz. Arra is megkér, hogy bennem is megszülethessem, hogy segítsen felnőni bennem: hogy megmoshassa a lábamat, felnézhessen rám – hogy valódi közösségbe léphessen velem. Megmutatja, hogyan kapcsolódhatom be a megváltás munkájába.

Jól tudja, ha csak adunk, és nem tudunk elfogadni, akkor koldussá, nincstelenné, értéktelené tesszük. Ha nem engedem segíteni a másik embert, akkor azt közlöm vele, hogy semmi értéke nincs, amivel gazdagíthatna. Hihetetlen valótlanúságot közlök így vele. Istennek nagyon nagy érték, érte emberré lett, szenvedett, meghalt. Egyedül érte. Mit adok én karácsonyra ajándékaimban?

II. János Pál ezt írja: „*Nem vagyok méltó*” és „*Akkor térítheted meg a többieket, ha tisztában vagy saját gyöngeségeddel.*” Ez a tudat szükséges ahhoz, hogy az Úr folytathassa a megváltás művét bennünk és általunk.

Jézus első nyilvános cselekedete, az örömhír terjesztésének első nyilvános tette keresztsége: János számára érthetetlenül keresztséget kér. Azt kéri, hogy azonosulhasson a bűnösökkel. Majd munkatársakat keres: hívja és kéri őket, hogy vele éljenek. Utána a pusztában a megkísértett emberekkel azonosul.

XVI. Benedek pápa a kölni világtalálkozáson az Oltáriszentség lényegét magyarázta az ifjúságnak: hogyan lesz az Ő órája a mi óránkká, állandó jelenlétévé közöttünk; hogyan változtatja a kenyeret saját testévé, az erőszakot szeretetté és teljes önjárandékozássá; hogyan indítja el a átváltoztatások sorozatát, és von minket az átváltoztatás folyamatába – azért, hogy Isten legyen minden mindenben.

Mindez karácsonykor kezdődik el.

Az imádás kettős jelentőségét a görög és latin szavak jól kifejezik. A *proszkünészisz* az alávetettséget Istennek, mint az igazság és jóság mércéjének elfogadását – még akkor is, ha eleinte ellenkezik is szabadságunkra való törekvésünkkel. Az *ad-oratio* a száj szájhoz érése, a csók, az átölelés a legmélyebb szeretetben. Így lesz az alávetettségből egyesülés, mert az, akinek alávetjük magunkat, maga a szeretet. Az alávetettség nem idegent rendel fölénk, hanem szabaddá tesz, hogy legbelül önmagunk lehessünk. Így szabadítja fel igaz szeretetünk a másikat, hogy valóban önmaga lehessen.

(folytatás a 2. oldalon)

Assisi Szent Ferenc, az erőszak szeretetté, a távolság közelséggé alakítását – vagyis a „4B” módszert – talán számunkra érthetőbben így fogalmazza meg: „Feladatunk igen kényes, mert az emberek világa egy óriási csatamező, ahol a gazdagságért és a hatalomért törnek magukat. És a túl sok szenvedés és durvaság elfedi előttünk Isten arcát. És főleg nem úgy kell menni közejük, mint újfajta vetélytárs. A magas-

ságbeli békés tanúinak kell lennünk. Az irigység és megvetés képtelenné tesz arra, hogy valóban barátaink legyünk. A mi barátságunkat várják. Barátságot, mely megérteti velük, hogy Isten szereti és megváltotta őket Jézus Krisztusban”. Isten vágyát barátságunkkal kell megtapasztaltatni velük.

Az azonosulást a II. Vatikáni Zsinat így tárja elénk: „mindenki köteles embertársát kivétel nélkül úgy tekin-

teni, mint másik önmagát, törődni (vele)... Napjainkban különösen sürgető kötelességünk, hogy közel érezzünk szívünkhöz megkülönböztetés nélkül minden embert, és ha ránk szorul, siessünk is szolgálatára.” (G.S. 27)

A legfontosabb szolgálat pedig az, hogy segítsük a másikat, hogy önmagát szeresse, értékesnek találja.

Beöthy Tamás SJ

Krisztus számít Rád!

KAPCSOLAT, BARÁTSÁG, KÖZÖSSÉG, EGYSÉG

Kedves Cursillós Testvérek!

Ez év szeptember 15-én a jelölő gyűlésen résztvevők az Esztergom-Budapesti Cursillo világi elnökévé választottak.

Gondolom, sokan közületek nem ismernek, ezért szeretnék röviden bemutatkozni, és céljaimat, terveimet, a Cursillóval kapcsolatos gondolataimat ismertetni.

Foglalkozásomra nézve ügyvéd vagyok, három gyermek édesapja. Feleségem Ildikó ugyancsak ügyvéd, 1978 óta vagyunk házasok. Dani végzett jogász, az ikrek közül Vivien joghallgató, Dávid üzleti kommunikációt tanul a főiskolán.

Krisztus hívására 1997. februárjában a 25. férfi cursillón éltem át azt a csodálatos testvéri közösséget, Isten teljesen elfogadó, soha meg nem szűnő szeretetét, Krisztus barátságát és a Szentlélek lelkiismeretemben megszólaló szavát, amit – azt hiszem – Ti valamennyien megéltetek – csak épp egy másik időpontban, másokkal és máshol.

Útravalóul elsősorban azt kaptam, hogy ha nem akarom, hogy ez a három nap csak egy szép emlék maradjon – ez sem kevés –, akkor egész életemben törekednem kell arra, hogy a cursillón szerzett felismerések és elhatározások szerint éljek. Ne egy cursillós és egy civil énem legyen, hiszen a kereszténység életforma, az élet teljessége.

Első cursillós találkozásunkat követően Krisztus újra és újra tanítványának hívott, először munkatársnak, aztán rektornak, most pedig a Jelölő Bizottság megtisztelő felkérését követően világi elnöknek.

Nem hiszem, hogy én lennék erre a legalkalmasabb, de a szeptemberi választáson ismertetett céljaimnak és vágyaimnak megfelelően mindent meg szeretnék tenni, amit tudok – ha Ti is segítetek ebben.

Négy szóban tudnám megfogalmazni hogy mit szeretnék megvalósítani: **kapcsolat, barátság, közösség, egység.**

Szeretném a Cursillo lelkiségét és mozgalom-jellegét megőrizni és megújítani, mert úgy látom, hogy az utóbbi időben épp ez a kettő sérült. Nincs meg az eredeti alapítók által elképzelt lelkület, hiányzik a lelkesedés, a szenvedélyes tenni akarás, és sajnos nem sikerül a résztvevőket sem megtartani: a “negyedik örök nap” során magukra hagyjuk őket, elengedjük a kezüket.

Szeretném megerősíteni a résztvevők, munkatársak, a Cursillo vezetői között a személyes kapcsolatot. Barátságot és közösséget szeretnék építeni – közösséget először a grémium tagjai között, majd a Cursillo tágabb vezetésében, a rektorokkal, azután pedig a munkatársakkal és valamennyi végzettel.

Hiszem, hogy ezt csak személyes kapcsolaton keresztül, a „4B” módszerével, elfogadó szeretetben lehetséges.

Ennek érdekében a grémium, illetve a vezetőség tagjaival, a rektorokkal és természetesen Tamás atyával 2007. január 12-14-ig közösségépítő lelki gyakorlaton veszünk részt.

Kértem a rektortársakat, hogy a 2000 óta tartott cursillók résztvevői számára szervezzenek találkozót, és azt tegyék rendszeressé.

A háromnapos cursillo élmények ismételt megélése és a közösség megteremtése érdekében 2007-ben két különböző időpontban mélyítőt tartunk, amelyre minden cursillóst és munkatársat sok szeretettel várunk.

A de colores újságon keresztül szeretnék minden cursillóst folyamatosan tájékoztatni a vezetés munkájáról, feladatainkról.

Nagyon kérek mindenkit, segítsen nekünk, vegyen részt a Cursillo életében, tevékenységében! Jelentkezzen bármelyik rektornál, munkatársnál, a grémium tagjainál, hogy elfogadja a Cursillo hívását, és számíthatunk rá.

A saját cursillónkon – egy felejtethetetlen napon – kegyelmi állapotban nem csak azt erősítettük meg, hogy számítunk Krisztusra, hanem azt is kimondtuk, hogy Ő, az Isten fia is számíthat ránk.

Ezt az igent kell most újra kimondanunk. Krisztus önmagát adta értünk és személy szerint énértem is. Tegyük meg, amit időnk, lehetőségünk enged – ne többet, de annyit igen!

Krisztus az ajtónk előtt áll, kopogtat és valamennyiünk válaszára vár!

De Colores!

Ruszthy Gyula

Az új grémium és munkacsoportok tagjainak névsorát az 5. oldalon olvashatjátok.

a három nap..... 65. férfi

REKTORKÉNT

Nagy szeretet és „Isten élmény” volt a szívemben, a 2005. decemberi leányfalui férfi cursillo után. A grémium találkozót is izgatottan vártam, hogy beszámolhassak mindarról a „szekérnyi” örömről, amit ott abban a három napban Jézus kegyelméből átélhettünk. Így tökéletesen érthető, hogy amikor a 2006. decemberi 65. férfi cursillo rektori teendőinek ellátására felkérést kaptam, azonnal, örömmel igent mondtam.

Már a fölkészülésünk is sok érdekességet hozott. Némelyikünk igen megszenvedte, hogy a saját témáját a vázlat szerint, minél személyesebben kellene elmondania, így ez csak másodszorra – harmadszorra sikerült. Sajnos többször előfordult, hogy valakinek közbejött egy-egy váratlan program, amiért csak késve, néha meg egyáltalán nem tudott eljönni a találkozókra, és a betegség sem kímélt bennünket. Dobogókőre már magam is hőemelkedéssel és torokfájással érkeztem, ami sajnos szombatra teljesen elhatalmasodott rajtam, és már

hangom is alig volt. Szegény Fabók Gyuri barátomra (ő helyettesített volna) gyakran hozhattam a frászt, hogy mikor esek ki teljesen, de végül mégis sikerült kitartanom.

A háttértámogatással (levelel) is voltak nehézségeink, hiszen kicsit későn érkeztek, de – hála legyen az Úrnak – még éppen időben. A jelöltként résztvevő plébánosunk vasárnapi miséin a helyettesítés sem volt megoldva, így ez is okozott némi izgalmat, de a Lélek és a cursillós kiscsoportom egyik tagja, Diviaczky Klári fáradhatatlanságának gyümölcseként itt is elhárult minden akadály, és „megszülettek” a helyettesítők.

Így visszanezve is ugyanazt állítom, amit ott, a záróünnepségen. Életem eddigi legnehezebb cursillója volt, és talán most volt a leginkább kézzelfogható, érzékelhető a Szentlélek jelenléte.

Azért, mert olyan sokan imádkoztak értünk, és olyan sokat, mint most.

Azért, mert valamennyi akadály elhárult, minden probléma megoldódott, még a torkom is bírta vasárnap estig.

Azért, mert a háttérben segítő barátaink mindent meg tudtak oldani – ez valóban önfeláldozó munka volt! És nem csak ez, hanem a három naphoz kapcsolódóan minden!

Azért, mert a munkatársak végig óriási szeretettel látták el a feladata-

ikat, szerették és szolgálták a rájuk bízottakat, valamint elviselték az egyre borzasztóbb köhögésemet, és mindenben a segítségemre voltak.

Azért, mert valamennyi résztvevő megérezte és megértette, hogy Jézus szeretete kézzelfogható valósággá vált az együtt eltöltött időben, és tiszta szívvel merték ajándékozni önmagukat.

Amikor ilyen nehezen megfogalmazható, katarzisz-szerű lelki élménnyel ajándékoz meg a Gondviselés, egyre elkötelezettebbé válok. Még jobban törekszem arra, hogy az elköteleződésem a tetteimben is láthatóvá váljon! A gyermekeimet, a feleségemet jobban odafigyelve, és őket még jobban elfogadva fogom szeretni! A napi kapcsolataimban igyekszem még inkább önmagam lenni, és még őszintebben megmutatni „krisztusi” arcomat! Nem fogok a fáradtságra, vagy a sok munkára hivatkozva kibújni a krisztusi szolgálat alól! ...

Kérem a Jóistent, adjon erőt a hétköznapiakra is, hogy azok az elhatározások, amelyek az ilyen emelkedettebb időszakokban születnek, egykönnyen ne sorvadjanak el, hanem erős lélekkel meg is akarjam (akarjuk) valósítani azokat!

Istennek legyen hála!

De Colores!

Frankovits György

..... és a negyedik MÉLYÍTŐ HÉTVÉGE

A mélyítőt azoknak szervezzük, akik már régebben végezték el a cursillót, és vágnak ismét egy szerető közösségi együttlétre. A napok menete kicsit más lesz, mint az első hétvégéé, de a cursilló alapján arról szeretnénk beszélgetni egymással, hogy hogyan éljük a „negyedik örök nap”-ot.

Sokan, sokszor kérdeztétek, miért nem lehet többször is elvégezni a cursillo három napját. A kérdésben – rejtetten ugyan, de benne van, hogy ez a három nap megerősít, lendületet

ad, feltölt. Ilyen élményekre többször is szükségünk van életünk folyamán.

Ezt az igényt figyelembe véve tavasszal (2007 ápr. 20-22 és 2007 június 1-3) két Mélyítő Hétféget tartunk Leányfalun. Célunk ezzel a szűk két és fél nappal, hogy az egykor meggyújtott láng ismét felizzon, hogy hatásunk a mai nehéz helyzetben is jel legyen a világban, hogy jelen legyünk a munkahelyeken, a mindennapokban. Ehhez Isten segítségével egymásban találjuk meg az erőt, a kitartást.

A hétfégén sokat beszélgetünk és imádkozunk, mint az első cursillonkon, és – remélem – vidámságban sem marad el az akkori élményektől.

Várunk jelentkezéseiteket illetve bármilyen kérdésekre szívesen válaszolunk:

Várdai Judit és a munkatársak

Vardai.Judit@ymmfk.szie.hu

ELMENT EGY TESTVÉR, EGY CURSILLÓS TÁRSUNK

Már a nyár közepén hallottam, hogy baj van, de nem hittem el. Az emberi ész eleve visszautasít minden életellenest...

Aztán az iskolai Veni Sanctén találkoztam Ágotával. Gyönyörű nő volt, de az első pillanatban megrémített, mivé tette a kór. Tisztán, őszintén, tudatosan beszélt. Istenben bízva mondta: „Még dolgom van. Mindent megteszünk a küzdelem sikeréért.” Összefogott már a tágabb család is. Ami megvehető és megtehető volt a gyógyulásért, az megtörtént. De azzal is tisztában volt, hogy minden eddigi próbálkozás hasztalannak bizonyult.

Gyerekeink együtt járnak a nyíregyházi Szent Imre Gimnáziumba. Itt készült november 25-én szalagtűzésre a nagyobbik lánya. Feleségem is itt tanít. Találkozott vele – napokig beszélt róla megrendülve.

Húztam, halasztottam az újabb találkozás lehetőségét. Nagyon félve mentem be hozzá az onkoradiológiára. Ekkor került be az utolsó szobájába, egy kétágyasba. Már nem beszélgettünk, de láttam és tudtam, a Jézus felé vezető úton már befordult azon a sarkon, amelynek a végén Ő várja, Jézus – akinek a dolgában járt a családjában, egyházközségében, de a cursillóban is.

Volt rektor. Egyszer. A „tesójá”-val, ahogyan ő mondta, Linzenbold József atyával... Olyan sokat akart teljesíteni, és tenni az Ő dolgáért, hogy még magasabbra emelte a szememben a testi (több mint 180 centis) valóját.

A szalagavatón már tudta, nincs tovább. Nagyon elegáns volt, ünnepe! „Én már nem leszek jelen a balagáson...” Kiélvezte a lánya szalagtűzésének minden pillanatát.

Aztán – az én fordításomban – hálát adott Istennek, hogy jelen lehetett itt, közöttünk, és talán azt mondta az Úrnak: „Köszönöm! Tovább rendelkez Te velem, a Tied vagyok!” – és az Úr elfogadta kérését. Hiszem, hogy elhangzott: „Gyere, Ágota! Vedd az országot, amelyet kezdetek óta neked is készítettem. Megdolgoztál érte

tanúságtételeiddel, egész életeddel Vedd birtokodba!”

Nem félt már menni! Azt mondta: „Ott már nem fog fájni semmi!” Napról napra láthatóan haladt előre, zúgolódás és zokszó nélkül. Szűkebb és tágabb családjának tagjai utolsó pillanatig jelenlétükkel kísérték ezen az úton, míg a szalagtűzés után tizenegy nappal beérkezett a célba, ahová mindannyian tartunk, a mennyei Atyához.

A napkori kis falusi temetőbe rengeteg ember jött tőle elkészönni. Bosák Nándor megyés püspök úr hunszonthárom beöltözött és már nem is tudom mennyi pappal és lelkésszel temette. A búcsúztató beszédet Felföldi László püspöki helynök atya, a nyíregyházi Cursillo elindítója mondta. Személyes, emberi mondanivalója elgondolkottattak mindannyiunkat, akik még rójuk életünk útját.

Székrenyes András, az egyházmegye cursillistái nevében búcsúzott. Szívéből jött soraira el-elszorult a torkunk. Végül a mindannyiunk által ismert apostol imájával jelképesen elengedtük Ágota kezét.

*„Tudod-e, hogy mi a bánat?
Várni valakit, aki nem jön többé,
Elmenni onnan, hol boldog voltál,
És a szíved ott hagyni mindörökké.”*

Kedves Ágota!

Nekünk, embereknek sokféle keresztünk van. Van olyan, amelyet egész életünk folyamán viszünk, cipelünk. Hol nehezebb, hol könnyebb. Aztán vannak olyan keresztjeink, amelyek a szobánk, irodánk falán függenek, van, amelyre örök hűséget esküdtünk a párunknak, és olyan is, amely a polcon van vagy a rózsafüzériünk végén lóg. Vannak útszéli kereszt is, amelyek valamennyiünké.

Neked is van egy útszéli kereszted Napkoron, amelyet még nagymamád bízott rád. Gondoztad, ápoltad, ahogy tőle tanultad. Készültél rá, hogy majd továbbadod lányaid közül valamelyiknek, ha már elfáradtál. Nem gondoltuk, hogy

ilyen korán kell átadnod a gondoskodást.

De nekünk, cursillistáknak van egy olyan keresztünk is, amelyet egy adott vasárnap délután a papunk a következő szavakkal nyújt át nekünk: „Krisztus számít Rád!” – és mi azt válaszoljuk: „Én is számítok Rád!”. Te is boldogan mondtad ki az iméti mondatot azon a bizonyos vasárnap délutánon. Aztán többször hallgattad társaid válaszát, amikor munkatársként, rektorként aktívan tevékenykedtél a cursillós hétvégeken. De az előre nem látott kór megszakította ezt a szép, földi folyamatot.

A mennyei Atya most örömmel vár, mert irántad érzett szeretete nyitott lélekre talált. Szerető, hű apostola voltál, olyan, aki még a betegágyadon is a vele való bensőséges találkozásra hívtál, küldtél embereket. A gyöngeségedben is képes voltál nekünk megmutatni a feltétel nélkül szerető Istent. Mi, cursillisták az általad is oly sokat mondott Apostol imájával búcsúozunk Tőled:

„Urunk, Jézus Krisztus!

Hiszünk a Te szeretetedben és szereteted mindenhatóságában! Te megmondtad nekünk, hogy áldozat nélkül nincs odaadás. Készek vagyunk lemondást, csalódást, fáradtságot vállalni, csakhogy Téged követhessünk! Ígérjük Neked, hogy harcolni fogunk a felületeség, az önzés, a hamisság, az igazságtalanság, a gyűlölet ellen. Ígérjük Neked, hogy síkra szállunk a Te megváltásod örömhíréért! (...) Hűségesen össze fogunk tartani Veled és egymással! A Te szereteted győzelmébe vetett teljes bizalommal, fáradhatatlanul fogjuk építeni Egyházadat! Add, hogy mindig lelkes apostolaid lehessünk!”

Nyugodj békében, Ágota!

ANTAL FERENCNÉ

ÉLT 41 ÉVET – áll a fejfán.

Egy népének sorai jutottak eszembe, amikor otthagytuk a sírját:

*„Nyugodjál hát pihenve csendesen.
Szép álmodat ne bántsa semmi sem.
Könnyű legyen a hant, a síri föld,
Míg eljő az, ki új életre költ!”*

Román Csaba

K Ö Z É R D E K Ű I N F O R M Á C I Ó K

KÖZÖSSÉGEK ÉS RÉGIÓFELELŐSÖK

ÉSZAK BUDA: I. II. III. XII. kerület

Frankovits György

1028 Bp. Úrbéres u. 1/A, T.: 376-9459

e-mail: hidigut@tvnetwork.hu

Lelkivezető: **Matolcsy Kálmán**

1123 Bp. Táltos u. 16.,

T.: 3750732, 30-436-24-48

e-mail: p.matolcsy@axelero.hu

DÉL BUDA: XI. XXII. kerület

Budaörs, Érd, Diósd, Törökbálint

Desseffy Erzsébet

1222 Bp. Bálvány u. 14., T.: 424-7794

BELSŐ PEST: V. VI. VII. VIII. belső IX. kerület

Lelkivezető: **P. Beöthy Tamás SJ**

1085 Bp. Mária u. 25., T.: 318-3479

ÉSZAK PEST: IV. XIII. XV. kerület

Bernolák Béla és Melinda

1047 Bp. Deák F. u. 27., T.: 389-0199

Lelkivezető: **Herpy György ny. plébános**

1056 Bp. Március 15. tér 2.

T.: 483-0295

Újpesten, a Szt. István tér 14. alatti
Katolikus Kultúrházban minden hónap
első hétfőjén 18.00-tól ultreya.

KELET PEST: XIV. XVI. kerület és Gödöllő

Maróti-Agóts Lászlóné Gabi

1161 Bp. Templom tér 3.

T.: 405-3528

e-mail: gabikas@szmi.axelero.hu

1161 Bp. Templom tér 3.

DÉL PEST: külső IX., XVII., XVIII., XIX. XX.,

XXI. kerület, Dunaharaszti és Alsónémedi

Juhász Károly

1107 Bp. Kékvirág u. 2.

T.: 263-1207, 30-9849-924

e-mail: juhaszkaroly@freestart.hu

Minden hónap első péntekjén, a 18,00-
kor kezdődő szentmise után, kb.18,45-kor
„Péntek esti beszélgetések” címmel cursil-
lós találkozó a Szent Kereszt Plébánián.

Esztergom-Budapesti Főegyházmegye
CURSILLO TITKÁRSÁG

1051 Budapest, Hercegprímás u. 7.

Visnyé Éva

Fogadóóra: hétfőnként 9–11-ig

Telefon: 30-971-6858

A frissen végzett cursillósok egy évig in-
gyen kapják az újságot, utána fizetni kell
érte. Az előfizetés egy évre 800.-Ft, ehhez
csékkel alkalmanként mellékelünk, illetve
a fenti címen igényelhetitek. Amennyiben
postacímeket megváltoztok, azt szintén a
fenti címen, kérjük, jelentsétek be!

CURSILLÓK 2007-BEN

AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI

FŐEGYHÁZMEGYÉBEN:

Férfi cursillo:

június 14-17.

november 22-25.

Női cursillo:

június 21-24.

november 15-18.

Tervezett helyszín: Leányfalu. A záróünnep-
ség mindig délután 1/2 5-kor kezdődik.

MÉLYÍTŐK 2007-BEN

AZ ESZTERGOM-BUDAPESTI

FŐEGYHÁZMEGYÉBEN:

A Főegyházmegyében idén két mélyítőt
tartunk: április 20–22. és június 1–3
között. Részletek a 4. oldalon.

CURSILLÓK VIDÉKEN

EGER: Szt. János Továbbképző Központ,
Foglár György u. 6.

Kadáné Éva előcursillo felelős,

T.: 36/530-412, kadaneeva@freemail.hu

Mihaleczkuné Etelka világi elnök,

T.: 70/547-6648, mihaleczku@legnet.hu

NYÍREGYHÁZA: Lelkipásztori Intézet 4400
Nyíregyháza, Kossuth tér 4.

MÁRIAPÓCS: Máriapócsi Lelkigyakor-
latos és Zarándokház, 4326 Máriapócs,
Kossuth tér 17.

KŐSZEG: Isteni Ige Társasága, Cursillo
Mozgalom, 9730 Kőszeg, Park u. 1. Pf. 2.

REFORMÁTUS CURSILLO

április 12–15, Monoszló
május 17–20, Kecskemét (Emmaus ház)
Kapcsolatfelvétel:
Szabó Alexandra 06-30-9347420,
Baán Dénes 06-70-2106703

BÉCS 2003
PÁRIZS 2004
LISSZABON 2005
BRÜSSZEL 2006
BUDAPEST 2007

**Segítsetek a Cursillónak
a Városmisszióban!**

*Ígazi apostoli feladatunk van idén –
ehhez várom segítségeteket a 06-20-
962-6988 és 06-30-663-8258 számokon
vagy a ra@wip.hu e-mail címen.*

Krisztus számít Ránk!

Román Attila

A 2006–2009. időszakra szóló **grémium
és munkacsoportok** tagjai, a 2006.
szeptember 15-i választás alapján:

Világi elnök: *Ruszthy Gyula*

Leleki vezető: *Beöthy Tamás SJ.*

Grémium tagok:

Fábók Györgyné Ildikó

Várdai Judit

Csákó Gyula

Román Attila

Munkacsoport tagok

Arató Márta

Pallos Zsuzsa

Maróti Lászlóné Gabi

Nemzetközi kapcsolatok:

Ocskay András

Média Munkacsoport:

Csákó Gyula

Herczegh Géza

Horváth Szilárd

Timár András

Rendezvényszervezés:

Kovács Ádám

Hesz Lászlóné Rita

Várjuk azok jelentkezését, akik bármilyen
területen segítségünkre tudnának lenni.

LEVELEZŐ LISTA

bpcursillo@googlegroups.com

*Elindult a Főegyházmegyében végzett cur-
sillisták saját levelező listája. Kérünk min-
den itt végzett cursillistát, hogy jelentkezzen.
A lista – a várható nagy létszám miatt –
moderálás alapú, ezzel biztosítva, hogy
csak a Cursillóhoz kapcsolódó levelek és
hírek jelenjenek meg. A listára jelentkezni a
fenti email címre írt levéllel lehet.*

HONLAP

www.bpcursillo.hu

*Reményeink szerint rövidesen életre kel az
Esztergom-Budapesti Cursillo WEB oldala.
A honlapon a mozgalom bemutatása és
története mellett az aktuális hírek is
elérhetőek lesznek. Tervezzük az újság
korábbi számainak és egyéb kapcsolódó
cikknek, linkek és sok más érdekesség
közlését is. A fenti e-mailcímre szívesen
fogadunk észrevételeket, beszámolókat,
cikkeket. Ugyanitt a cursillóra is jelent-
kezhettek!*

Média Csoport

A de colores az Esztergom-Budapesti
Főegyházmegye „CURSILLO – A KERESZ-
TÉNYSEG TANFOLYAMA” mozgalomának
negyedévente megjelenő hírlevele,
amely a cursillókön résztvettek számára
készül. Szerkeszti a Média Munkacso-
port. Az újságot gondozta: Herczegh
Géza és Szilágyi Klára.
E lapszám 800 példányban készült.
e-mail: bpcursillo@googlegroups.com
Nyomdai munkálatok: GRAPHIC nyomda

Cursillo Alapítvány
1091 Budapest, Üllői út 145.

DUCCIO di Buoninsegna: András és Péter elhívása (1308–11)

Amikor Jézus a galileai tenger mellett járt, látta, hogy Simon és testvére, András, akik halászok voltak, hálót vetnek a vízbe. Jézus felszólította őket: „Jöjjetek utánam! És emberhalászká teszlek titeket.” Ők mindjárt ott is hagyták a hálót és csatlakoztak hozzá.

Mk 1,16–18